

Celý proslov ministra zahraničí Sergeje Lavrova na setkání členských zemí Arabské ligy v Káhiře 24. července 2022

tadesco.org/cely-proslov-ministra-zahranici-sergeje-lavrova-na-setkani-clenskych-zemi-arabske-ligy-v-kahire-24-cervence-2022

Vážený generální tajemníku,

Vážený pane prezidente,

Dámy a pánové,

Vaše Excellence,

Je mi velkou ctí oslovit zástupce Arabské ligy v otázkách spolupráce mezi Ruskou federací a vaší organizací. Vztahy jsou založeny na memorandu, který bude mít v roce 2023 20 let. Bude to významné výročí. Dnes jsme se s generálním tajemníkem dohodli na jednáních o tom, kde se ve spolupráci nacházíme a jaké další plány můžeme na podporu našich vztahů představit: ať už jde o obchod, investice, kulturu, vzdělávání a samozřejmě spolupráci v mezinárodních otázkách. To je jedním z důležitých úkolů Fóra rusko-arabské spolupráce. Sešli jsme se už pětkrát. A brzy plánujeme další setkání.

Jsem vděčný za zájem, který Liga arabských států situaci na Ukrajině a jejímu okolí věnuje. Ocenili jsme vyvážený, spravedlivý a odpovědný postoj členských států Ligy jako takové. Byli jsme Arabskou ligou kontaktováni v dubnu. Byla to užitečná diskuse, která umožnila oběma stranám klást otázky a dávat odpovědi. Jsme otevření v tomto dialogu s našimi přáteli v Arabské lize pokračovat, nemáme co skrývat.

Vysvětlili jsme důvody proč jsme speciální vojenskou operaci zahájili: důvodem je mnohaleté zanedbávání, jež nám naši západní kolegové dávali najevo vůči oprávněným obavám ze strany Ruské federace o naši bezpečnost. Počínaje rozšiřováním NATO blíže k našim hranicím, navzdory slibům daným sovětskému vedení za SSSR a samozřejmě vtažením zemí bývalého Sovětského svazu, včetně Ukrajiny, do NATO.

Ukrajina byla vybrána jako „protiruská,“ jak tomu říkáme. Byla napumpována zbraněmi, na ukrajinské půdě bylo plánovalo vybudovat námořní a další vojenské základny. Organizátoři ilegálního státního převratu v únoru 2014 nebyli svými západními sponzory vyzváni k disciplíně. Západ tuto věc naopak podporoval. Zatímco pučisté okamžitě, když převzali moc, oznámili svůj záměr zrušit status ruského jazyka na Ukrajině včetně záměru vyhladit Rusy na Krymu. Poslali ozbrojené skupiny, aby zaútočily na krymský parlament. Zbytek znáte – Krymští se proti tomu postavili a uspořádali referendum o nezávislosti, poté se připojili k Ruské federaci.

Převrat neuznali ani na východě Ukrajiny. Řekli: „Lidi, nemůžeme tuto vaši moc, kterou jste převzali navzdory dohodě a předčasných volbách, uznat. Nevydrželi jste několik měsíců čekat na demokratický proces a rozhodli jste se použít sílu.“ Mimochodem, když vůdci převratu převzali moc, porušili dohodu jejíž první řádek obsahoval: „vytvořit vládu národní jednoty pro přípravu národních voleb.“ Když provedli převrat a vyšli se všemi těmi demonstranty na náměstí hrdě oznámit: „Pogratulujte nám, vytvořili jsme vládu vítězů,“ způsobili, že se ty části Ukrajiny, které převrat nepodpořily staly poraženými. Nemyslím si, že toto je správná cesta k podpoře národního usmíření, k národnímu míru v zemi. Kdo dál? Chci říct, že vy, vaše země víte lépe než mnoho jiných, jaká se platí cena za vztah vítěz vs. poražený, pokud jde o budování národního konsensu.

Později byla území Ukrajiny, které převrat nepřijaly, jež jen požádali o klid a pokoj, prohlášeny za teroristy, ačkoliv nikdy na zbytek Ukrajiny nezaútočily: „Nechceme být pod ilegální vládou. Protiteroristická operace byla zahájena bombardováním měst válečnými letadly, dělostřelectvem a vícenásobnými odpalovacími raketovými systémy. Tak začala válka na východě Ukrajiny, kterou se nám podařilo zastavit až o rok později v únoru 2015, když byly podepsány Minské dohody, které udržely Ukrajinu suverénní a územně celistvou se zvláštním statusem uděleným těmto dvěma republikám. Souhlasily, že nebudou dále trvat na nezávislosti, zato trvali býti součástí Minských dohod a součástí Ukrajiny. Zvláštní status nevyžadoval příliš mnoho: ruský jazyk, který je plně v souladu s četnými mezinárodními úmluvami o menšinových jazycích, místní policii, právo pro konzultaci a radu, když jsou pro tato území jmenováni soudci a státní zástupci, dále určitý zvláštní režim ekonomické podpory mezi těmito dvěma republikami a přilehlými oblastmi Ruské federace. Něco jako má Srbská republika v Bosně se Srbskem, něco jako to, co bylo slíbeno Srbům v Kosovu – dohoda byla uzavřena v roce 2013 s pomocí Evropské unie. Dohoda se však k hanbě Evropské unie stále nerealizuje.

Ve skutečnosti byl zvláštní status pro Donbas na Ukrajině vyjednáán za asistence vůdců Evropské unie, Německa a Francie. A stejně jako v případě Kosova Evropská unie zcela nedokázala splnit to, co bylo podpisy jejích členů zaručeno. Minské dohody byly sabotovány kyjevským režimem po celých těchto sedm dlouhých let. Mezitím, místo aby se obnovily hospodářské vztahy s těmito dvěma územími, byly ekonomicky a dopravně blokovány. A místo toho, aby se s nimi spojili pro přímý dialog vyplývající z Minských dohod schválenými Radou bezpečnosti OSN, odmítli se se zástupci setkat. Tvrdili, že o všem musí rozhodnout Ruská federace, což je něco co v Minských dohodách není obsaženo. Ale požadavek druhé strany: kyjevského režimu, hovořit s těmito územími, se opakoval několikrát.

Je jasné, že Německo, Francie a EU nejsou ochotny trvat na něčem, co zaručily. Ne jinak tomu bylo i v tomto případě. Gentleman, který za Ukrajinu tyto Minské dohody podepsal, tehdejší prezident Ukrajiny pan Porošenko před pár týdny veřejně prohlásil: „Když jsem ty dohody podepisoval, nikdy jsem neměl v úmyslu je implementovat. Udělal jsem to, abych získal více času na získání více západních zbraní.“ Uspěli. A za tímto účelem sehráli svou úlohu v Minských dohodách. Velmi cynicky řečeno, ale alespoň upřímně.

V tomto procesu jsme opakovaně upozorňovali naše západní kolegy na nebezpečný vývoj na Ukrajině a v jejím okolí, zvláště když Ukrajina začala být zatahována do NATO. Několikrát, počínaje rokem 2009 jsme navrhovali smlouvu, která by zaručila velmi jednoduchou věc – kodifikovala seriózní politický závazek, který byl několikrát na summitech Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě schválen, naposledy v roce 2010 v Kazachstánu. Závazek se týká dodržování Koncepce rovné a nedělitelné bezpečnosti, která jasně říká, že každá země si může vybrat spojení, ale žádná země nemůže zvýšit svou bezpečnost na úkor bezpečnosti ostatních zemí a žádná organizace v Evropě nemůže předstírat, že ovládá agendu bezpečnosti. NATO dělalo přesně tohle, když se rozšiřovalo na další území a trvalo na tom, že má právo rozhodovat, kdo se připojí či ne, bez ohledu na zájmy Ruska a dalších zemí.

Protože tento politický závazek nefungoval, navrhli jsme smlouvu, která by tento závazek kodifikovala a učinila jej právně závazným. Bylo nám řečeno že „v žádném případě, právně závazné bezpečnostní záruky lze poskytovat pouze uvnitř NATO,“ což je porušením samotného principu, že žádná organizace nemůže předstírat, že ovládá bezpečnostní prostor. Poslední pokus jsme podnikli v prosinci 2021, kdy jsme znovu tento přístup aktualizovali a předložili smlouvy o bezpečnosti Spojeným státům a dalším zemím v NATO, jenomže opět jsme byli odmítnuti. Řekli: „No, možná nás napadne neumísťovat některé z nebezpečných zbraní na ukrajinskou půdu, ale pokud jde o členství v NATO, to není vaše věc, rozhodneme to společně s Ukrajinou, aniž bychom se vás ptali a brali v úvahu obavy, které můžete mít.“ A mezitím pokračovalo bombardování a ostřelování těch území, která měla mít dle Minských dohod zvláštní status. Zbraně se dál na Ukrajinu dodávaly, a když jsme pochopili, že k implementaci rezoluce Rady bezpečnosti OSN o Minských dohodách nedojde, když jsme pochopili, že ukrajinská vláda jednoznačně volí plán B, nezbylo nám nic jiného než uznat nezávislost těchto dvou republik. Podepsat s nimi smlouvy o vzájemné pomoci a poskytnout vojenskou podporu na obranu obyvatelstva před kyjevským režimem.

Režim se po převratu vyvíjel zcela specifickým směrem. Stejně jako režim prezidenta Porošenka, tak poté režim jeho nástupce prezidenta Zelenského. Podepisují zákon za zákonem, který zakazuje ruský jazyk ve vzdělávání, v mediálním prostoru a následně jej zakazuje i v běžném životě. Zavedli správní sankce pro ty, kteří by například používali ruský jazyk při vstupu do úřadu místní správy nebo dokonce do obchodu. Současně byla prosazována legislativa na podporu neonacistických praktik a teorií. Ti, kteří byli shledáni vinnými norimberským tribunálem, ti, kteří spolupracovali s Hitlerem a sloužili ve Waffen SS, ti, kteří byli vinni ze vraždění Rusů, Židů, občanů Polska a dalších národností byli prohlášeni za ukrajinské národní hrdiny. To byl další náznak toho, že se režim vydal cestou rasismu, agresivity a neonacismu. Na tato fakta jsme upozorňovali naše západní kolegy po celých těch dlouhých sedm let, kdy byly Minské dohody sabotovány, ruská kultura a vše ruské z ukrajinského života likvidováno. Od západních partnerů, kteří naprosto ignorovali zájmy ruského obyvatelstva na Ukrajině, stejně jako ignorovali zájmy rusky mluvících obyvatel v Lotyšsku, Estonsku a dalších částech Evropské unie. Dočkali jsme se jen pokrčených ramen.

V návaznosti na tyto události jsme oznámili speciální vojenskou operaci. Jsme odhodláni pomoci lidem na východě Ukrajiny osvobodit se od břemene tohoto absolutně nepřijatelného režimu k tomu, aby mohli svobodně používat svůj jazyk, praktikovat své náboženství, svou kulturu, svou tradici, své rodinné hodnoty. Je to přání místních lidí, kteří tam žijí. Stačí jet na tato území a přesvědčit se na vlastní oči jak se nyní cítí na územích, která už ukrajinská vláda nekontroluje. Mimochodem, pozvali jsme všechny zahraniční novináře, aby se jeli přesvědčit a mohli se dozvědět pravdu. Avšak ze strany klíčových médií není příliš nadšený ohlas. Někteří lidé nám soukromě přiznávají, že jim jejich vlády kategoricky zakazují tam jezdit.

Operace pokračuje. Nezavíráme dveře před možnostmi jednání. Když pár dní poté co to začalo požádala ukrajinská vláda o jednání, souhlasili jsme. Téměř měsíc probíhalo několik schůzek, které nikam nevedly, protože ukrajinská delegace nemohla prezentovat svůj postoj. Nakonec představili na konci března v Istanbulu dokument, který obsahoval principy, které chtěli prosadit. A my jsme to bez výhrad podpořili. Navrhli jsme dát tyto myšlenky do podoby smlouvy a tento návrh přednést Ukrajincům v polovině dubna. Od té doby jsme o tom neslyšeli. Za to jsme slyšeli prohlášení prezidenta Zelenského a jeho nesčetných poradců: „Můžeme vyjednávat, jen když plně porazíme Rusko, vezmeme si zpět všechna naše území.“

Mimochodem, bombardují území, opouštějí čtvrti, obytné oblasti, školy, školky a lidi, o kterých se domnívají, že se musí vrátit pod jejich nadvládu. O metodách vojenských operací ani nemluvě. Používají civilisty jako lidský štít, rozmisťují ve školách, nemocnicích a na dalších civilních místech těžké zbraně.

Zpět k jednání. Od poloviny dubna jsme od nich neslyšeli žádnou reakci na návrh smlouvy, který byl sepsán na základě jejich vlastní koncepce, přesně na základě principů, které sami navrhli. A prohlášení, která slyšíme ze západních hlavních měst jsou velmi útočná a agresivní. Západ trvá na tom, že Ukrajina nesmí zahájit jednání dokud nebude Rusko poraženo. Toto je oficiální prohlášení, které opakují Berlín, Brusel, Londýn, Washington a některé další západní metropole.

Co to v této konkrétní fázi znamená? To, že zkrátka nemůžeme čekat věčně. Nemůžeme se jen tak dívat na to, jak lidé žijící na územích ovládaných kyjevským režimem trpí. Nemůžeme sledovat pokračující snahy využít Ukrajinu jako návnadu ve válce proti Rusku.

Když ruští vojáci zaujali na Ukrajině jisté pozice, objevili desítky laboratoří, které se zabývaly vojenskou biologickou činností, experimentovaly s velmi nebezpečnými patogeny s jasným náznakem, že nejde jen o vědecký experiment, ale o výrobu biologických zbraní. Zahájili jsme proces podle Úmluvy o biologických zbraních podle článků čtyři a pět k tomu, abychom započali vyšetřování. Budeme trvat na transparentnosti všeho, co Spojené státy a jejich spojenci v oblasti vojenských biologických aktivit dělají, jelikož mají stovky laboratoří po celém světě, včetně regionů Střední Asie, Asie a Latinské Ameriky. Je to velmi nebezpečný vývoj. Další indicie, která stojí za zmínku je, že když naše armáda zajme bojovníky ukrajinského praporu okamžitě si všimneme kým jsou. Všichni jsou totiž potetováni symboly svastiky, insigniemi divizí Waffen SS, Hitlerem a „Mein Kampf“.

Velitelství, která naše armáda po útěku Ukrajinců zabrala, jsou plné propagandistických materiálů pocházejících z Třetí říše velebicích nacistické kolaboranty, vychvalujících ty, kteří byli vystaveni rozsudku norimberského tribunálu. Tato neonacistická výchova obyvatelstva je velmi hluboce zakořeněna v každodenním životě Ukrajinců a zejména ukrajinské armády.

Je nám líto ukrajinského lidu, který si zaslouží žít mnohem lépe. Je nám líto historie Ukrajiny, která se nám rozpadá před očima. A je nám líto těch, kteří podlehli státní propagandě kyjevského režimu a jeho západních podporovatelů snažících se zajistit, aby se Ukrajina stala nepřítelem Ruska. To by se neprosadilo. To by se nepodařilo. Rusové a Ukrajinci by i nadále žili spolu. Určitě pomůžeme Ukrajincům zbavit se režimu, který je jasně proti historii a lidskosti. Na straně, která byla obviněna u norimberského tribunálu. Pokusy oživit zločinecké nezákonné praktiky v moderním světě, které uplatňoval Hitler, jsou odsouzeny k zániku. Nemám nejmenší pochybnosti.

Rád bych se ještě jednou zmínil o diskuzích na toto téma s našimi arabskými přáteli a dalšími přáteli v jiných částech světa. Chceme vám naslouchat. Chceme porozumět tomu, co si myslíte, co vás zajímá, jaké máte otázky. Budeme vždy připraveni vést dialog a uspokojit váš zájem. O situaci na Ukrajině a kolem ní prezentovaných v západních médiích existuje tolik lží, že vysvětlení, objasnění a pravidelný dialog se skutečnými fakty jsou velmi důležité.

Jeden falešný příběh, který je pro tento region důležitý je takzvaná „světová potravinová krize,“ ze které je bez okolků a bezpodmínečně obviňováno Rusko, jako by potravinová krize začala přesně v den, kdy jsme zahájili naši speciální operaci na Ukrajině. Pokud chcete být objektivní, můžete si přečíst statistiky Světového potravinového programu, Organizace pro výživu a zemědělství, které popisují potíže na trhu s potravinami počínaje pandemií koronaviru, kdy byly ovlivněny některé kontakty a poškozeny dodavatelské řetězce.

Poté Američané a Evropané začali tisknout peníze ve výši bilionů dolarů a eur a za tyto peníze nakupovali jídlo, léky a další věci. Svou roli v tomto regionu samozřejmě sehrálo i sucho pokračující téměř čtyři roky po sobě. A ano, krizi prohloubily také ilegální západní sankce proti Ruské federaci. Snažili se předstírat, že sankce se nevztahují na obilné potraviny a hnojiva. Pokud se jen podíváte na seznam sankcí, všimnete si sice, že potraviny byly ze seznamu vyňaty, ale co vyňato nebylo je možnost ruských lodí vplout do středomořských přístavů a také možnost cizích lodí vyzvat ruské přístavy, aby si obilí a další potraviny mohli vzít. Dále nebylo vyjmuto pojištění ruských dodávek obilí. Nebyly osvobozeny platební mechanismy, na které se sankce vztahovaly. Tato lež byla znovu a znovu opakována až vyvrcholila v dohodu, která byla podepsána v Istanbulu 22. července. Zavázala generálního tajemníka Organizace spojených národů, který proces inicioval, k tomu přesvědčit a získat rozhodnutí západních zemí o zrušení všech těchto výše jmenovaných omezení a ukončení bránění ruskému obilí v dodávání kupujícím.

Došlo také k rozhodnutím o ukrajinském obilí více než dva měsíce zadržovaném v černomořských přístavech. Naše námořnictvo denně vyhláší bezpečné koridory v mezinárodních vodách Černého moře za předpokladu, že jsou lodě v ukrajinských přístavech blokovány z důvodu Ukrajinou zaminovaného pobřeží. Stále tam zůstává asi 70 lodí z 16 zemí, které nemohou odjet kvůli minám. Navrhli jsme tedy, že pokud ukrajinská strana zorganizuje odminování nebo vyčistění některých bezpečných průchodů, pak zaručíme bezpečnost a ochranu lodí v mezinárodních vodách než se dostanou do Středozemního moře. Spolupracovali jsme s Tureckem, které souhlasilo s kooperací. Až donedávna však Ukrajina toto odminování kategoricky odmítala. Nakonec se nám podařilo se v Istanbulu dohodnout. Ukrajina odminuje a pustí lodě na otevřené moře. Rusko a Turecko spolu s dalším účastníkem, který má být určen, doprovázejí konvoje do úžin. V případě, že lodě připlouvají nalodit další obilí po cestě z ukrajinských přístavů, jsou zkontrolovány jestli nepřivázejí nějaké zbraně. Bylo by jen na škodu, vzhledem k pokračujícímu konfliktu, kdyby nějaké vezly. A to je jen jeden příklad z mnoha, jakým způsobem je předkládána pravda: záměrně zkresleně, aby to vypadalo, že za vše co se v moderním světě považuje za nežádoucí, mohla Ruská federace.

Agresivita s jakou Západ tuto situaci řeší, jak z pohledu fyzických sankcí, tak z pohledu nenávistných projevů, naznačuje jeden velmi jednoduchý závěr. Nejde o Ukrajinu, ale o budoucnost světového řádu. Naši západní přátelé přestali používat výraz „mezinárodní právo.“ Tvrdí: „Každý musí podporovat světový řád založený na pravidlech“. Ale pravidla jsou napsána jimi samotnými podle toho, co zrovna chtějí vyřešit ve svůj prospěch.

Jsme na začátku velmi výrazných změn v multilaterálním nastavení. Stále více zemí přemýšlí o alternativních prostředcích, jak hospodařit mimo dolar, stále více zemí se uvoluje při obsluhování obchodu a jiných ekonomických směn k používání národních měn, obchodovat pomocí dodavatelských řetězců, které by nebyly závislé na svévolném chování Spojených států a jejich spojenců. Bude to trvat dlouho, ale jsme na začátku nové éry, která vede směrem ke skutečnému multilateralismu, nikoli k multilateralismu Západu, jež se nám stále snaží vnucovat na základě přesvědčení o své výjimečnosti. Svět je mnohem bohatší než si západní civilizace myslí. Ne mnoho z vás zastupujících starověké civilizace, to víte. Myslím, že pohyb vpřed je nezastavitelný. Pokoušet se jej zpomalit je proti objektivnímu procesu historie. To by jen případné formování skutečného multipolárního demokratického světa na nějakou dobu oddálilo.

Vždy navrhuji svým západním kolegům, když v té či oné zemi upozorňují na otázku demokracie, právního státu a tak dále a tak dále, aby neopomněli uplatňovat kritéria demokracie na mezinárodní vztahy. Ostatně Charta OSN říká, že OSN je založena na respektování suverénní rovnosti států. Pokud tomu tak je, měla by být v mezinárodních vztazích respektována demokracie. Jedna země věří, že udělala správnou věc, jiná země říká, že nesouhlasí, ale ať všechny ostatní vyslechnou jednu zemi, pak vyslechnou i tu druhou a vlastní názor si udělají až poté. Nepodporujeme praxi, že jedna země nebo skupina zemí běhá po celém světě a požaduje od zemí Asie, Afriky a Latinské Ameriky, aby se nescházely s Rusy a Číňany, dokonce se s někým z nich fotili. Myslím, že je to mimo

důstojnost těch, kteří tak činí. Neváží si sebe a těch, kterým se snaží vyhrožovat. Nemyslím si, že by se tento způsob chování někomu zamlouval. Tvrdím, že to těm, kteří se takovému druhu činností věnují opravdu nejde ke cti.

Před uzavřením bych rád zopakoval naše odhodlání podporovat partnerství s Ligou arabských států, náš zájem podporovat hospodářskou spolupráci. Od doby, kdy jsme podepsali memorandum o naší spolupráci se obchod výrazně zvýšil a dosáhl více než 20 miliard dolarů. Možná budeme příště počítat v jiných měnách, ne v dolarech. Tato částka samozřejmě není nijak ohromující. Jiné země obchodují s regionem v mnohem větších číslech, každopádně jsme na správné cestě. Neustálý nárůst našich obchodních a investičních aktivit je dobrým znamením, posilujeme základy naší spolupráce. A tato spolupráce se rozšiřuje i na mezinárodní záležitosti. Spolupracujeme na Palestině. Tento problém je ve velmi špatném stavu kvůli neochotě Spojených států oživit činnost Kvarteta za účasti zástupců AL. Diskutujeme také o Libyi, Sýrii a dalších záležitostech v oblasti kompetence Arabské ligy. Velmi si vážíme možnosti ukotvení naší pozice v jejích řadách a jejím střízlivém pohledu na Ruskou federaci. A pro nás jsou rady Ligy velmi cenné.

Dámy a pánové, rád bych vám poděkoval za pozornost. Důvěřujte prosím svému generálnímu tajemníkovi, že i nadále bude do Ruské federace zasílat pravdivé zprávy.

[Odkaz na video ZDE.](#)